

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

SCEL-08-0003-0110

M J Kragujevac, R.Srbija

Žalilja

Protiv.

Tužena

Kosovske Agencije za Privatizaciju (KAP) Ul.“Dritan Hoxha“br.55 Lakrishte, Priština

Posebna Komora Vrhovnog suda Kosova u vezi predmeta koji se odnosi na agenciju za privatizaciju (PKVS), Diellza Hoxha sudija, dana 22 marta 2022 godine, izdaje sledeću:

PRESUDU

- 1. Ž M J je prihvaćena kao osnovana.**
- 2. Nalaže se KAP da žaljilju, M J, priključi u konačnoj listi radnika kojima pripada pravo na učešće u 20% od privatizacije DP „Rugova“/ Metohija .**
- 3. Ne određuju se sudske takse .**

Činjenični i proceduralni istorijat:

Dana 06. februar 2009. godine, Sudsko veće PKVS je donelo presudu (SCEL-08-0003) povodom predmeta liste zaposlenih koji se odnosi na Društveno preduzeće Rugova/Metohija u Peć (“preduzeće u društvenom vlasništvu”) u kojem S K i mnogi drugi zaposleni preduzeća u društvenom vlasništvu Rugove/Metohija su podnosioci žalbe pred Sudskim većem. Presuda Sudskog veća navodi, između ostalih da je žalba S K i drugih zaposlenih delimično odobrena, kao i da je zaposlena M J izbrisana sa konačnog spiska zaposlenih koji imaju prava na deo od 20% isplate od procesa privatizacije preduzeća u društvenom vlasništvu.

Dana 9. februara 2010. godine, M J je podnela žalbu sudskom veću Posebne Komore Vrhovnog suda Kosova tražeći od Posebne Komore Vrhovnog suda Kosova da joj “omogući isplatu” od procesa privatizacije preduzeće u društvenom vlasništvu Rugove/Metohija. Podnosilac žalbe navodi da je ona bila zaposlena u preduzeću u društvenom vlasništvu Rugove/Metohija u periodu od 26 godina i 2 meseca, sve do 1999 godine, kada je ona iz dobro poznatih razloga morala da napusti Kosovo. Prema tome, ona ispunjava uslove zaposlenih koji imaju pravo shodno članu 10.4. UNMIK Uredbe 2003/13. Žalilja navodi da je njeno pravo prekršeno jer je ona prvobitno bila obuhvaćena u konačni spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od procesa privatizacije

ali da je presudom Sudskog veća od dana 6. februara 2009. godine, bez saslušanja izbrisano njeno ime sa spiska. Žalilja je priložila kopiju njenog zahteva zajedno sa potvrdom o prijemu iz beogradske kancelarije E P UMIK od 28. novembra 2006., radnu knjižicu, ličnu kartu raseljenog lica i publikaciju konačnog spiska zaposlenih u novinama na Srpskom jeziku u kojoj je njeno ime navedeno.

Dana 4. marta 2010. godine, Kosovska Agencija za Privatizaciju je podnela odgovor i navela da žalba nije prihvatljiva jer je rok za podnošenje žalbi bio 2. jun 2008. godine, dok je žalba podneta 9. februara 2010. godine.

Odlukom Sudskog veća na koju je uložena žalba od 21. oktobra 2010. godine, žalba žalilje je odbačena kao neosnovana usled činjenice da je vremenski period za podnošenje žalbe istekao 2. juna 2008. godine, dok je žalba je podneta 9. februara 2009. Pored toga, mišljenje je Sudskog veća podnesak žalbe se može protumačiti kao potez za povratak na prethodnu poziciju. Shodno članu 118 Zakona o spornom postupku, vremenski period za vraćanje na staru poziciju je bio tri meseca od dana napuštanja. Sudsko veće je kasnije navelo da "potez za povratak na prethodnu poziciju" odbaci kao neosnovan. Žalilja je primila odluku 9. decembra 2010. godine.

Dana 31. decembra 2010. godine, podnosilac žalbe (u daljem tekstu žalilja) je podnela žalbu protiv odluke sudskog veća. Sa istim podneskom žalilja je zatražila vraćanje na prethodnu poziciju. Žalilja navodi da joj napadnuta odluka nije uručena posto ona živi kao raseljeno lice u Srbiji i često menja adrese mesta boravka. Ona navodi da je podnela žalbu odmah nakon što je primila odluku sudskog veća, sto može biti verifikovano potvrdom o prijemu.

Dana 8 januara 2011. godine, žalilja je podnela dodatni podnesak u kome osporava odluku sudskog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova da je izostave sa konačnog spiska radnika DP Metohija u Peć koja se takodje naziva Rugova. Ona naglašava da je radila u preduzeću više od 26 godina. Žalilja je u sklopu podneska pružila njenu radnu knjižicu, publikaciju konačnog spiska od strane Kosovske Agencije za Privatizaciju (KAP). Žalilja navodi da je jedini dokumenat koji je ona primila od Posebne komore vrhovnog suda Kosova je onoj po kojem je njena žalba odbačena i da je taj dokument bio na engleskom i albanskom jeziku ali ne i na srpskom jeziku.

Dana 22 aprila 2011 godine, Kosovska Agencija za Privatizaciju (KAP) je podnela svoj odgovor i navodi da žalba treba biti odbijena kao neosnovana i da odluka Sudskog veća od 21. oktobra 2010. godina treba biti potvrđena. Žalilac nije podneo njenu žalbu Sudskom veću Posebne Komore Vrhovnog suda Kosova shodno članu 10.6. UNMIK Uredbe 2003/13 u vremenskom roku od 20 dana, i da je vremenski rok za vraćanje na prethodno stanje isto istekao.

Dana 26 aprila 2011, Kosovska Poverilačka Agencija (KPA) takođe je u svom odgovoru na žalbu navela da žalba treba biti odbijena i da odluka Sudskog veća od 21. oktobra 2010. godina treba biti potvrđena. Žalilja nije pružila nikakve činjenice ili dokaze o tome zašto ona nije mogla podneti njenu žalbu pre 9 februara 2010 godine i na vreme kako bi mogla da ispuni rok određen zakonom, koji je 30. dana od dana kada joj je uručena odluka Sudskog veća 6. februara 2009. godine. Čak i da je žalilja podnela žalbu ranije KPA, navodi da ona nije podnela odgovarajuću dokumentaciju iz koje se može zaključiti da ona ima kvalifikacije da se uvrste u spisku zaposlenih koji ostvaruju to pravo.

Dana 23. februara 2012. godine, Žalbeno veće Posebne komore je donelo odluku u kojoj je smatra da je žalba žalilje osnovanom. Žalbeno veće je stavilo na stranu odluku sudskog veća Posebne Komore Vrhovnog suda od 21. oktobra 2010. godine i vratilo predmet sudskom veću na ponovno suđenje u vezi ove žalbe .

Nakon pregleda spisa predmeta Sudsko veće Posebne Komore je ustanovilo da usled nedostatka adrese nije bilo moguće uručiti odluku žalilji koja je uklonjena sa liste zaposlenih koji ostvaruju pravo.

Žalilja, između ostale dokumentacije pridodaje overenu kopiju radne knjižice koja navodi njen radni odnos u preduzeću u društvenom vlasništvu od 1 juna 1976. Godine, kao i da je radna knjižica još uvek nije zaključena.

Pravno obrazloženje

Postupak u vezi ostvarivanja prava koji treba da prime 20%, od prihoda privatizacije se izvodi članu 10 UNMIK Uredbe 2003/13 o transformaciji prava na korišćenje nepokretne imovine koja je u društvenom vlasništvu (u daljem tekstu "UNMIK Uredbe 2003/13" izmenjeno zakonom Posebne Komore Vrhovnog suda Kosova u vezi pitanje koja se tiču agencije za privatizaciju broj 04/L-033.

Član 10.2 i 10.3 UNMIK Uredbe 2003/13, navodi postupak koji treba primenjivati od strane Kosovske poverilačke agencije kada se treba odlučivati o listi zaposlenih koji ostvaruju pravo. Na početku, predstavničko telo zaposlenih preduzeća u saradnji sa Savezom Sindikata Kosova sastaviti na nediskriminatorskoj osnovi spisak zaposlenih koji ostvaruju prava i onda ga podneti Kosovskoj poverilačkoj agenciji. Agencija će izvršiti pregled liste i napraviti izmene kako bi omogućio da zaposleni koji ostvaruju pravo imaju jednak pristup sredstvima koji se treba raspodeliti (distribuirati). Nakon toga službeni list će biti izdat, zajedno obaveštenjem o pravima podnosioca žalbi ili suprotne strane u glavnim novinama na Albanskom i Srpskom jeziku.

Član 10.4 i 10.6(a) UNMIK Uredbe 2003/13 navodi uslove radnika koji se smatraju da imaju pravo da budu na spisku. Član 10.4, pruža da će se zaposlenom smatrati da ima pravo ako je takav radnik registrovan kao radnik preduzeća u društvenom vlasništvu u vreme privatizacije i da je dokazano da se nalazio na platnom spisku preduzeća za period ne manji od tri godine. Neispunjavanje da se ispune ti uslovi ne sprečava ubacivanje u spisak zaposlenih koji tvrde da su trebali da imaju pravo da budu svrstani u spisak da oni nisu bili predmet diskriminacije.

Kako bi sprečili diskriminaciju i promovisali stupanje na snagu principa jednakosti svim stanovnicima Kosova, Skupština Kosova je 30.07.2004 godine usvojila anti diskriminatorski zakon (UNMIK Uredba 2004/3).

Član 8 Zakona protiv diskriminacije o' teretu dokazivanja" navodi sledeće:

8.1. Kad lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom, činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektno diskriminacije, prijavljena strana je dužna da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupanja.

8.2. Stav 8.1 ne sprečava uvođenje pravila o iznošenju dokaza koja su povoljnija za tužioce. Dalje, žalilac može da ustanovi ili da brani svoj slučaj diskriminacije bilo kojim sredstvima, uključujući statističke dokaze.

Član 11 istog zakona navodi:

11.1 "Kada ovaj zakon bude stupio na snagu on zamenjuje sve prethodno primenjive zakone u tom obimu.

11.2 Uredbe leglaslative predstavljene ili koje su na snazi u vezi zaštite principa jednakosti su još uvek važeće i mogu biti primenjene ako su više od koristi nego odredbe ovog zakona. ”

Ovaj zakon zamenjuje UNMIK Uredbu 2003/13, u vezi tereta dokaza koji su potrebni da bi se dokazala diskriminacija.

Stoga, Komora se slaže sa pravnim standardima koje pruža zakon protiv diskriminacije. Princip naveden u članu 8. Zakona protiv diskriminacije se razlikuju od uslova vezanih za dokumentovane dokaze koje pruža član 10.6 (b) Uredbe 2003/13.

Sudski troškovi

Postupak u slučajevima koji se odnose na spisak zakonitih radnika je besplatan, pa žalilja neće snositi sudske takse.

Prema tome odlučeno je kao u dispozitivu odluke.

Pravni savet

Žalba se može podneti protiv ove odluke u roku od 15 dana žalbenom veću Posebne Komore.

Diellza Hoxha,
Sudija